

Животатъ му нек ся свърши! II
То є мени све равно,
Намыслихъ го отъ давно!

слав:

Азъ ти истина незная,
Нито можа да позная,
Калимера и бонжуръ,
И Французскій каламбуръ;
Азъ си зная кѣщицата,
Длъжноститите, дѣщицата,
Ступана си да почитамъ,
Отъ все сърдце да обычамъ,
С' него мысля да живея,
В' миръ невина д' устарея,
И на тасвазъ твоя мода,
Немога азъ да пригода.

хид:

Ты си глупава и дива,
На жените самудива!
Проста си неблагогородна,
Зо балови неугодна.
Мари! защо ся упроствашъ?
У мажа си ся халосвашъ!
Не видишъ ли че на свѣтъ,
За сянка си иматъ мжжж?
Тый сж длъжни да слугувать,
За насъ вѣчно да робувать,
И за всѣкій нашій скокъ,
Да си гуждатъ по единъ рогъ.
Азъ си Богме, Кета гледамъ,
За нищо си незапреждамъ,
Нек' ся мжчи непрестано,
Тжй є нему преписано,
Нек' си Ангелите бій,
В' джнъ земя, нек' ся скрий,
Горко му защо є сиромыхъ?